

Keď pomoc nemôže čakať

8.7.2026 - | Slovenská katolícka charita

Niektoré príbehy sa začínajú diagnózou. Iné rozhodnutím postarať sa o svojho blízkeho. Všetky však spája túžba po dôstojnom živote a po pomoci, ktorá príde včas.

Za reformou sociálnych služieb sa neskrývajú len paragrafy, príspevky či spôsob ich valorizácie. Sú za ňou ľudia - rodiny, neformálni opatrovatelia aj klienti charít, ktorých každodenný život závisí od toho, či systém funguje.

Prinášame ich príbehy. Každý je iný, no všetky ukazujú, že ak pomoc neprichádza včas alebo nie je dostatočne financovaná, dôsledky nenesú čísla v tabulkách, ale konkrétni ľudia.

Pol roka čakania. Keď pomoc existuje, no človek sa k nej nevie dostať

"Každý deň dúfam, že už príde rozhodnutie. Túto pomoc bez podpory rodiny by som si nevedela dovoliť.

Takto by mohla hovoriť jedna z klientok Samárie - zariadenia Bratislavskej arcidiecéznej charity. Po zhoršení zdravotného stavu sa ocitla v situácii, keď potrebuje pomoc každý deň. Napriek tomu na ňu čaká už viac ako šesť mesiacov.

Bratislavská arcidiecézna charita jej začala pomáhať ešte vlani v novembri. Žena, ktorá sa borí s duševným ochorením, postupne prestávala zvládať bežné každodenné činnosti a bez podpory by si už nedokázala zabezpečiť samostatný život.

Systém pritom pozná riešenie - posúdenie odkázanosti na sociálnu službu. Práve ono je však dnes najväčšou prekážkou.

Po legislatívnej zmene prešla agenda posudzovania odkázanosti z vyšších územných celkov na úrady práce, sociálnych vecí a rodiny. Zákon stanovuje lehotu na vydanie rozhodnutia 60 dní. V praxi sa však tieto lehoty často nedodržiavajú.

Naša klientka čaká viac ako pol roka.

Bez právoplatného rozhodnutia nemôže poberať príspevok na sociálnu službu. Ak chce pomoc využívať, musí si ju hrať sama. Pre ňu aj jej rodinu je to finančne dlhodobo neudržateľné.

"Človek sa dostáva do začarovaného kruhu. Pomoc potrebuje okamžite, no systém ju podmieňuje rozhodnutím, ktoré mesiace neprichádza. Dovtedy si ju musí financovať sám, čo si mnohí jednoducho nemôžu dovoliť, opisujú pracovníci Samárie.

Počas čakania sa zdravotný stav klientov často zhoršuje. Rodiny sú fyzicky aj psychicky vyčerpané, zraniteľní ľudia zostávajú odkázaní na pomoc svojich blízkych alebo charity a neistota trvá celé mesiace.

Samária sa snaží pomáhať aj v tomto náročnom období. Ani charitatívna organizácia však nedokáže nahradiť systém. Ambulantné sociálne služby potrebujú stabilné financovanie a ľudia odkázaní na pomoc by nemali byť obeťami administratívnych prietahov.

Žiaľ, nejde o ojedinelý prípad. Samária dnes rieši rovnakú situáciu aj pri ďalšom klientovi - mladšom človeku, ktorý na rozhodnutie o odkázanosti čaká už viac ako šesť mesiacov. Hoci sú ich životné príbehy odlišné, spája ich rovnaká skúsenosť. Do života im vstúpilo duševné ochorenie, pomoc potrebujú dnes, no systém ich núti čakať celé mesiace.

<https://www.charita.sk/ked-pomoc-nemoze-cakat>